Petanias olli Laatsarusse jures, siis tulli paljo rahwas señna, mitte ükspäinis Jesusse pärrast, waid et nemmad ka Laatsarust woiksid nähha sada, kedda temma olli surmast üllesärratanud. Agga üllemad preestrid piddasid nou, ka Laatsarust ärratappa, sest et temma pärrast paljo rahwas Jesusse sisse uskus.

Sedda söma-aia tehti Jesussel hingamisse päwal, 8mal Jürri-ku päwal, se olli meie Loupäwal. Selsammal öhtul tungis paljo rahwast siñna, Jesust ja Laatsarust waatma.

Joan. **XII.** 12—19.

Teisel päwal, kui rahwas kulis et Jesus piddi pühhiks Jerusalemma tullema, wötsid nemmad palmipude oksad, läksid wälja temma wasto ja kisendasid: „Hosianna, kidetud olgo, kes tulleb Issanda nimmel, se Israeli kunningas!“ agga Jesus leidis ühhe eesli ja istus temma selga, nenda kui kirjotud on. j. n. t. s.

Se olli Pühhapäwal, 9mal Jürri-ku pä-

wal, ja se on se Palmipude pühhapääw, mis meie praego weel pühhitseme, kellega se suur näddal algab, mis sees meile Suur Neljaspääw ja Suur Rede wägga halledad, agga ka wägga armsad pühhad on, mis kül ei ühhegi risti-innimesse melest ja süddamest ei peaksid ärrakauma, et neid iggal aastal wöttaks süddamelikko tännoga Jummalale ja omma Issanda Jesusse Kristussele pühhitseda.

Joan. **XII.** 20—36.

Nüüd tullid ka monned Kreka mehhed ja sowisid Jesust waatma. Sedda nimmetasid Wilippus ja Andreas temmale, ja Jesus kostis ja ütles neile: „se tund on tulnud, et innimesse Poega peab au sisse tõstetama!“ ja temma räkis neile sedda tähhendamisse sanna: „tõest, ma ütlen teile: kui nisso-iwwa Ma sisse ei lange ja ärra ei surre, siis jäeb temma üksi, agga kui ta surreb, siis kannab temma paljo wilja! Kes omma ello armastab, se kautab sedda, ja kes omma ello wihkab siin mailmas, se hoiab sedda iggawesseks elluks.

Eesti-ma rahwa Kalender 1853, lk. 30